

عنوان مقاله:

بررسی تأثیرات عوامل اقلیمی بر معماری بومی (مطالعه موردی گرگان)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی بنای ماندگار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مسعود دآوری نژادمقدم - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد

محمد صلیبی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

یکی از عوامل موفقیت اکثر بناهای سنتی در بهره گیری از انرژی های طبیعی و مقابله با شرایط نامساعد اقلیمی، سازگاری فضاهای کالبدی با محیط مبتنی بر یک معماری همساز با اقلیم منطقه می باشد که موجب راحتی و آسایش زیستی برای انسان خواهد بود. با توجه به تقسیمات اقلیمی موجود در ایران، گرگان در ناحیه خزری و اقلیم معتدل و مرطوب جای گرفته، این نوع اقلیم جلگه های کناره دریای خزر تا کوهپایه های شمالی البرز را شامل می شود. در این نواحی به دلیل کمی فاصله کوهستان و دریا، رطوبت تجمع می یابد که از پیامدهای آن می توان، بارش های قابل ملاحظه و دمای معتدل را ذکر کرد. با توجه به گذشته تاریخی این شهر و ترکیب معماری بومی آن، بناهای ساخته شده هماهنگ با خصوصیت اقلیمی منطقه بوده و اقلیم به طور قابل ملاحظه ای در شکل گیری شهر و ترکیب معماری این منطقه تأثیر داشته است. با این توصیف در این مقاله سعی داریم تا با بررسی تأثیرات اقلیم، بر معماری بومی شهر گرگان، به ارائه راهکارهایی مناسب در زمینه سازگاری بیشتر اقلیم و معماری در این شهر با توجه به تغییر نوع مصالح، فرم بنا و عناصر معماری در ساخت بناهای جدید بپردازیم.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، عوامل اقلیمی، اقلیم، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/213556>

